

[Undervisningsministeren]

Der er også enighed om, at vi skal nedtrappe forældreafhængigheden. I det radikale forslag står der, at det skal ske gradvis; det mener regeringen også. Vi mener måske, det er nødt til at ske lidt mere gradvis, end de Radikale havde tænkt sig, og det er en af de ting, vi skal drøfte. Jeg har det fuldstændig som fru Bente Juncker, som siger, at intet ville være dejligere end at kunne sige ja til hvad som helst på dette felt, men der er jo andre end uddannelsessøgende i vores samfund, som føler, at de godt kunne trænge til lidt ekstra fra det offentlige.

Jeg har forsøgt at sidde og regne på, hvad det egentlig ville koste, hvis hr. Estrup stillede et forslag om lige så store forbedringer for de danske folkepensionister. Man kunne jo ellers argumentere for, at de trænger betydelig mere til det, for de har ikke den samme mulighed for at gå ud og tjene sig en ekstra skilling, som de studerende har. Tænk, hvis hr. Estrup kom med et lige så kostbart forslag for folkepensionisterne. Det ville være dejligt, men det ville være så dyrt, at der heldigvis ikke er nogen af os, der drømmer om det, for det kan statens økonomi ikke tåle. Og det er i øvrigt noget, som de fleste folkepensionister udmærket forstår.

Jeg vil altså gerne lykønske hr. Estrup med, at han har tilslutning til, at der skal bruges et større beløb, end regeringen her foreslår, men jeg vil gerne minde hr. Estrup om, at han kan udvælge sig et hvilket som helst område – hvis han kommer med forslag om en halv eller en hel milliard kroner ekstra, vil han få tilslutning i den nuværende situation. Derfor advarer jeg ham og hans parti mod at foreslå tilsvarende meget store udgiftsbeløb på alt for mange felter. Hvis det kun er på dette felt, går det nok, men netop fordi det ikke kan gennemføres på mange felter, beder jeg om forståelse for, at regeringen altså ikke synes, vi kunne være så flotte i første omgang. Især ikke da vi kunne se af debatten, at vi ville blive budt over under alle omstændigheder; det må man jo somme tider tænke på, når man lægger tingene frem.

Det er ikke nogen kunst at sige: vi vil give mere. Kunsten er at give, hvor der er størst behov, og at give på den rigtige måde, så vi undgår unødige udgifter og får den størst mulige forøgelse af velfærden i samfundet for færrest muligt penge. Det er kunsten, og

det er den kunst, vi nu skal prøve at øve os i under de kommende forhandlinger.

Jeg vil tilstræbe, at vi i ministeriet lægger alting åbent frem, at vi svarer så hurtigt, vi kan på alt, hvad der kan svares på, og at vi grundigt får drøftet de forskellige muligheder, der er for at tilrettelægge det på den administrative bedst mulige måde, især set fra de studerendes synspunkt. Jeg håber inderligt, at vi får en løsning færdig før sommerferien. Det tager nemlig tid, fra man vedtager det, og til man kan gå i gang; det beder jeg om forståelse for.

Til hr. Steffensen vil jeg gerne sige, at jeg er meget opmærksom på, at jeg fra hr. Steffensen har fået nogle spørgsmål både her i dag og også tidligere skriftligt vedrørende især enlige forsørgeres forhold under uddannelsesstøttesystemet. Jeg synes, det er meget rimeligt, at vi gennemgår det problem endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Blot vil jeg gerne sige, at jeg synes, det havde klædt undervisningsministeren i stedet for at snakke udenom og henvise til, at vi også har andre uløste problemer i samfundet, så at erkende det problem, der er på dette område. Lad os koncentrere os om det; det synes jeg er en mere rimelig måde at behandle studie-støtteproblemet på.

Men der var én ting, som ministeren overhovedet ikke var inde på, og som jeg spurgte om, nemlig hvordan man kommer til de tal, der er i regeringens forslag. Det er meget nemt at sige, at det radikale forslag er så dyrt, og at man overskrider alle grænser i udgiftsbeløb. Men vi har jo ikke nogen som helst dokumentation for de beløb, der er i regeringens forslag. Vi ved, at der i hvert fald først er modregnet 550 mill. kr. i statslån, og der må også være taget andre ting med ind i billedet. Så spørgsmålet er, om det ikke egentlig, når det kommer til stykket, nærmer sig ganske godt det, vi har foreslået fra radikal side.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):